

De col·laboració

El centralisme dintre els Estatuts dels Col·legis de Metges

per

H. PUIG I SAIS

No vull referir-me ara als molts defectes dels actuals Estatuts, com són l'antidemocràticme essencial i el que ha regit en la seva confecció, el seu antiliberalisme, la seva tendència militaritzant, la tendència a usurpar certs drets dels metges (certificats que abans es cobraven i ara no es podran cobrar), la seva acció empipadora (recepta oficial), etc., etc., per haver-se'n ocupat a bastament diferents companys; no vull ocupar-me més en aquestes ratlles, que de la seva acció centralitzant i assimiladora, de la seva tendència ofegadora de tota iniciativa local, i el perill que això significa pel nostre Sindicat, i sobretot per la nostra Mutual i altres entitats de previsió mèdica regionals.

En els Estatuts anteriors, el legislador, no per iniciativa pròpia com s'ha pretès, sinó recollint una iniciativa ja practicada pels mateixos Col·legis, reconeixia l'existència de les regions, que malgrat que de moment no se les hi donés gaires atribucions, elles podien constituir el nucli d'una descentralització successiva, tant més quant eren els propis metges qui n'havien sentit la necessitat. Doncs bé, en la disposició addicional segona, es suprimeixen absolutament, a la qual cosa equival el "pudiendo tenerse en cuenta tal división regional sólo a los efectos de que la designación de los Vocales se haga con base lógica y equitativa distribución", que en la mateixa es consigna.

Aquesta disposició de la Dictadura, filla del seu esperit de persecució contra tota iniciativa regional, aquí té més malícia que la base 5.ª, de la qual ve a ésser complement, i en la qual s'es-

tableix que "queda prohibida la intromisión en ellos (els Col·legis i el seu Consell General) de otras agrupaciones, cualquiera que sea su nombre (sindicatos, federaciones, etc.)", disposició que és còpia exacta de la que es va dictar expressament per separar els nostres Sindicat i Col·legi, signada pel mateix que signà els Estatuts.

La base 5.ª, que com es veu té tota la mala intenció d'anar contra el Sindicat, podríem dir que peca d'excessivament innocent, si es té en compte que essent sindicats la immensa majoria dels col·legiats, és impossible d'evitar la "intromisión" que pretén. En canvi la supressió de les regions té tendència a unificar-nos tots, com pretén ja en la implantació de la "Previsión Médica Nacional" que prescriu la base 4.ª.

Deixant apart les atribucions quasi dictatorials del Consell General i del Seu Comitè Executiu, amb l'odiós privilegi del President del Col·legi de Madrid—no per ésser de Madrid, sinó per ésser privilegi—m'ocuparé especialment dels aspectes referents a previsió i beneficència.

La "Previsión Médica Nacional", una realitat ja, aparegut el seu reglament a la *Gaceta* del 3 de l'actual, amb gran satisfacció, sembla, del President del Consell de Col·legis, és i serà sempre una espasa de Democles penjada damunt el cap de la nostra Mutual. Veiem-ho.

De primer antuvi ja la volien fer obligatòria per a tots els metges espanyols, en el qual cas hauria estat una estocada de mort per a la Mutual. Figurem-nos els recents llicenciats, joves que per raó de l'edat no senten gaire encara la